

Trabzon'da Abdurrahman Efendiyi Ziyaret

Erzurum ve civarındaki kasaba ve şehirlere nurların girmesini bir gaye-i hayal edinmiştim. Gençtim, dinamiktim ve bunu yapacak güçteydim. Yüce Allah, lütuf ve ihsanıyla Trabzon'a gittim. Bir camide öğle namazını kıldım. *Namazdan sonra imam efendiden Trabzon'da Bediüzzaman Hazretlerini tanıyan kimse olup olmadığını sordum. Bize:*

*"Nakşibendi Tarikatına mensup, meşayih-i kiramdan **Abdurrahman Efendi** adında bir zat var. Sohbetlerinde ara sıra Bediüzzaman'dan bahsediyor, onu ziyaret ediniz ve ondan sorunuz. Bu zat, çok sevilip sayılan ve itibar edilen büyük bir alimdir. Hem ziyaret etmiş hem de duasını almış olursunuz. Çünkü duası makbul bir maneviyat adamıdır."*

dedi. Biz de imamdan adresi alıp ziyaretine gittik.

Kapıyı çaldığımızda çıkan hizmetçisine Efendi Hazretlerini ziyaret etmek için geldiğimizi söyledik. İçeriye buyur etti.

Abdurrahman Efendi; beyaz bir postun üzerinde oturuyordu. Elini öptük, oldukça zengin bir kütüphanesi vardı. Siması güzel ve nurani, muhterem bir zat idi. *Kendimizi Bediüzzaman Hazretlerinin talebesi olarak tanıttık. Çok memnun oldu. Bediüzzaman Hazretlerini çok iyi tanıdığını söyledi.*

*"Cihan harbinden önce Hazret, İstanbul'a giderken buraya uğradı ve bir müddet kalıp ulema ile görüşüp sohbet etti, kendilerini o zaman tanıdım. Sohbetlerinde İstanbul'a gidiş gayesinin **"Şarkta bir Darü'l Fünun açılmasını padişaha teklif etmek"** olduğunu belirtiyordu. **Bediüzzaman Hazretleri bu asrın müceddididir. O zat da çok çileler çekti, zulme maruz kaldı ve çok mağdur oldu. Halen hapiste midirler?"***

diye sordu. Biz de:

"Şu anda hapiste değiller. Kendilerini ziyaret için Isparta'ya gidiyoruz." dedik.

"Benim yerime de selâm söyler ve elini öperseniz memnun olurum." dedi.

Sohbetini bazen ayet ve hadislerle; bazen ariflerin güzel menkıbe ve nasihatleriyle süsleyerek sürdürdü ve çaylarımız geldi.

Çay faslından sonra ayrılmak için izin istedik. Fakat **“Siz misafirimsiniz, katiyyen bırakmam.”** dedi ve öğle yemeği yedikten sonra ikindiye kadar sohbet etti. Kendilerine:

“Efendim, Rusya’daki uluhiyeti inkâr fikri, bir veba gibi dünyayı hızla sarmaktadır. Bu meyanda gençlerimizi de tesiri altına alıyor. İşte bundan büyük endişe duyuyoruz.” dedik.

“Sakin hiç endişe etmeyin. Küfür devam eder, zulüm devam etmez. Tecrübelerle sabittir ki; zulüme dayanan iktidarlar yıkılmaya mahkum olmuş ve oluyorlar. Bir gün gelecek ki; Rusya’daki komünist rejim de yıkılacak.”

Rus polisiyle konuşmasında Rusya’nın yıkılacağını ve nur hizmetinin Rusya’da da müjdeleyen şu sözü hatırıma geldi.

“....Şu perde-i müstebidane yırtılacak, takallüs edecek, ben de gelip burada medresemi yapacağım.”

Sonra konuşmasını şöyle sürdürdü:

*“Bugün memleketimizde dine karşı bir durgunluk, bir gaflet olduğu malumdur. Fakat bu durum geçicidir. Ecdadımız asırlarca bu din-i İslâm’a pek büyük hizmet etmişler ve o sayede de çok yükselmişler. Allah-ü Teâlâ Hazretleri o ecdadımız hatırına bu güneşi -inşaallah- kıyamete kadar bu memlekette devam ettirecektir. Bundan dolayı bu aziz milletimizi hissiyat-ı diniyeden tecrit etmek asla mümkün değildir. Çünkü din insanlar için ruhi bir ihtiyaçtır. Bu din-i İslâm Cenab-ı Hakkın himayesindedir. Kur’an-ı Kerîmde **“Onlar Allah’ın nurunu söndürmek isterler. Fakat Allah nurunu tamamlayacaktır.”** buyrulur. Asırlardan beri şark ve garbı nurlandıran bu din-i mübin elbette ki kıyamete kadar devam edecektir. Çünkü İslâm dini âlidir. Hiçbir rejim onu mağlup edemez. Üflendikçe o daha da parlak bir surette tecelli eder.”*

Sohbetin sonunda müsaade istedik ve elini öpüp ayrıldık.